

У последње време у појединим медијима о Народној библиотеци Србије су изнесене грубе неистине о наводном одстрањивању српских писаца из корпуса српске књижевности и то уз помоћ „полица, претинца и упутства за ређање књига“ специјално за црногорску књижевност (вебсајт НСПМ: <http://www.nspm.rs/kulturna-politika/njegosprip-ada-srpskoj-knjizevnosti.html>).

Истина је врло једноставна и лако се може проверити:

- НБС никада ниједној библиотеци није дала налог да класификује и физички издваја књиге под ознаком црногорске књижевности,

- у НБС нема никаквих полица, и није је их никад било, на којима су издвојене књиге под ознаком црногорске књижевности,

- у каталожним записима НБС наведено је да је језик писаца који се спомињу - као што су Његош и Маловић – српски,

- НБС доследно спроводи правило да је једина легитимна инстанца за одређивање језика савремене публикације сам писац тј. носилац ауторског права. Управо је управник Угричић иницијатор *Споразума о одређивању језика публикације за коју се израђује СІР запис*

, којим се предупредују злонамерне манипулације. По том *Споразуму*

, који су од 2008. године прихватиле и спроводиле све националне библиотеке земаља бивше Југославије, СІР запис се не израђује ако се претходно носилац ауторског права није писмено изјаснио о језику публикације. Повод за ову иницијативу била је слична идеолошки мотивисана медијска кампања, какве се периодично предвидљиво покрећу кад год је потребно из политичких разлога. Према

Споразуму,

језик публикације више не одређују библиотеке, већ сам аутор или издавач тј. носилац ауторског права пре штампања књиге, ради израде СІР-а, каталожног записа у публикацији. Заинтересовани могу пронаћи текст поменутог „Споразума о одређивању

Пише: Одељење за односе са јавношћу НБС
уторак, 08 јун 2010 14:20

језика публикације за коју се израђује CIP запис“, у темату „Ко краде писце“ из Гласника НБС бр. 1/2008, као и на мрежи:

http://www.nb.rs/view_file.php?file_id=2605

- Норма коју прописује НБС је обавезни међународни стандард универзалне децималне класификације УДК, по коме не постоји *црногорска књижевност*, него само *српска књижевност у Црној Гори*, као што, наравно, постоји и *српска књижевност*

- НБС је 2009. године успела да код међународне ISO агенције обезбеди нови препоручени кôд за српски језик, којим се најзад предупредују грешке и неспоразуми проистекли из навике да се у појединим страним библиотекама све публикације објављене латиницом каталогизују као хрватске, а све публикације објављене ћирилицом као српске. Од сад међународно признати језички кôд српског (srp) и хрватског језика (hrv) више није диференциран према врсти писма у оквиру једног језика (некадашњег српско-хрватског), што је деценијама био случај, него према имену језика, што објективно одражава стање стари какво је данас.

Одељење за односе са јавношћу Народне библиотеке Србије

У прилогу је дат допис из Библиотеке града Београда упућен НБС-у:

[Допис 1](#)

[Допис 2](#)